

קרבונו לעבודתך

ביסאון שבועי בהלכה ובאגדה

ירל ע"י מוסדות "קרבונו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות קראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

בשעה טובה התקבל היתר בנייה

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים... לשותפות חייבו: 1313-909-03

| גליון 613 |

פרשת נשא

21,000 עלוני שבוע

מופצים בחינם בארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיע עד אליך ב-1313-909-03

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"ג	
21:12	20:17	19:25	ת"א
21:14	20:18	19:07	י"ם
21:09	20:14	19:23	חיפה
21:13	20:18	19:26	ב"ש

הלכה למעשה

דיני הפסק בסעודה

שאל את הרב

הורדת התפילין

ביתנו החדש

כמה מדברים?

מחכימים ברמה

שם כינוי לילד

הסור האישי

מי נקרא קדוש

כאלה ואחרים, ד"י לך במה שאסרה עליך התורה, הלואי שם תשמור הכול כמו שצריך, ואז וודאי גופך הפך קודש קדשים. אחים ואחיות יקרים. איננו צריכים לחפש אחר חומרות וסייגים חדשים, שהרי יכול להיות שזוהי עצת היצר, מעין בריחה מזו שאנו רוצים להרגיע את המצפון שלנו, שהרי יודעים אנו שאיננו שלמים במעשה המצוות, ובשמירה מאיסור עוון ועברה, ולכן אנו מחפשים לעצמנו איזה דבר שירגיע את לנו המצפון. ועל ידי כך בוודאי שהסיכוי שלנו לעשות תשובה נהיה רחוק הרבה יותר, כיוון שאנו חשים כגדולים ובעלי מדרגה, שהרי אנו נוהגים בדבר זה או אחר חומרה, ואם כן מי ידמה ומי ישווה לנו, באים לידי גאווה, וכך כתוב בספרים שבעל הגאווה רחוק מהתשובה, ומדוע? כיוון שהשי"ת רחוק מהגאווה שכן נאמר, "גבה עיניים ורחב לבב, אותו לא אוכל" אל תקרא אותו אלא אתו, אמר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור בעולם אחד, ואם אין ה' נמצא עימו, אינו יכול לעשות תשובה, מאחר שאם אין הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, ולגאווה אין ה' עוזר, לכן נקרא הנזיר חוטא. תגיד לי בן אדם, אדוני הנזיר, האם את כל מצוות התורה שומר אתה? עד שאתה מחפש לעצמך סייגים נוספים, קודם כל שמור ביסודיות על מה שצוותה עליך התורה. **לכן אחיי ורעיי, הבה נתחזק ונחזיק בקיימים, נשתדל קודם כל ללמוד את ההלכות כמו שצריך, כדי שנדע מה צריך לקיים, שהרי כך אומר התנא באבות, "אין בור ירא חטא, ולא עם הארץ חסיד", ואחרי שנזכר לדעת כל הלכה ודין על בוריו, נעשה הכול כדי לקיים את כל מה שלמדנו, ואז וודאי יתקיים בנו, אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה מאוד ירושתנו אכי"ר.**

שבת שלום ומבורך.

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

פרשת השבוע, "נשא את ראש בני גרשון גם הם, לבית אבותם למשפחותם". ועוד בפרשתנו, "איש או אישה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'".

אחים ואחיות יקרים, התורה הקדושה מלמדת אותנו על תורת הנזיר. מהו נזיר? נזיר זה אדם שקיבל על עצמו קדושה יתירה, מתנזר הוא מן היין, ומכל אשר יוצא מגופן היין, גדל פרע שער ראשו, היינו שאינו מגלח שער, אינו מיטמא למתים ממש כמו כהן, ולא ככהן רגיל, אלא ככהן גדול שאפילו לאביו ולאמו לא נטמא להם במותם. נסכם את זה במילה אחת שמכנה אותו התורה הקדושה, "כל ימי נזרו, קודש הוא לה'".

מדהים, לאיזו מדרגה מגיע בן אנוש בין רגע, ולא שקיבל על עצמו איזה דבר נוראי, לא נחשוב שניזיר המדובר כאן זה נזיר עולם, ואז נאמר עליו שנתקדש בקדושה עילאית כזו, הגמרא אומרת סתם נזירות שלוש יום. פירוש, שאם אדם הגדיר את נזירותו ופירט שהוא נזיר לשנה, אז וודאי נעשה נזיר לשנה, אך אם לא פירט, רק אמר הריני נזיר, הרי זה נזיר שלשים יום, ודרשה את זה הגמרא מהפסוק "קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו" יהיה בגימטריה שלוש יום.

ומכאן נראה, שאפילו קבלה קטנה של אדם שקיבל על עצמו להתקדש ולהיטהר, כבר הופכת אותו למציאות של קדוש. על אחת כמה וכמה מי שנוהר בכל מצווה ומצווה שבתורה לשומרה כדת, וודאי לא רק שהוא קדוש, אלא קודש קדשים.

וכך מצינו בדברי חז"ל שאמר הנזיר נקרא חוטא, שנאמר "וכיפר עליו מאשר חטא על הנפש", ומדוע נקרא חוטא? אמרו חכמים, לא ד"י לך במה שאסרה לך תורה, אלא עוד שאתה אוסר עצמך בשאר דברים? לכן נקרא חוטא.

מכאן נבין שלא צריך לחפש להוסיף על עצמנו עוד ועוד איסורים

מאת הספר "שב ורפא לו"

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

הבה נציר לעצמנו אדם שבבעלות אביו מפעל המעסיק פועלים רבים. והנה ביום בהיר הוא מגיע למפעל ורואה כי בזמן שאביו נמצא מציגים פועלים רבים, כאילו הם עובדים ובשאר הזמן הם מתבטלים. האם הוא יאמר: "מה אכפת לי" או שינזוף בהם: "זה המפעל של אבא שלי, כיצד אתם מעזים ליטול שכר בלא לעמול?"

כאשר אדם מרגיש כן לקב"ה, יש בליבו אחריות ואכפתיות כלפי זולתו. הוא שואף לכך שכל אחד יכיר את מי שאמר והיה העולם. כשהוא רואה יהודי מחלל שבת, הוא לא חש שנאה כי אם כאב אדיר ותחושת החמצה נוראה!

לפני זמן מה, באה אלי אישה וגוללה בפני את הקשיים שאותם היא חווה בביתה. "נברת האם אתם שומרים שבת בבית?" שאלתי. "תראה!" היא השיבה, "אנחנו מניחים את האוכל על גבי פלטה, איננו מדלקים אור או אש בשבת, אבל אנחנו נוסעים ברכב לים והטלוויזיה דולקת במשך כל השבת!" כל כך קוּבא לראות אנשים שמצד אחד באמת רוצים לכבד את המסורת, אבל מצד שני הם רוצים ליהנות משני העולמות ולא יודעים איך לשחק עם המצפון, אז הם עושים מעין פשרה. אולם עם הקדוש ברוך הוא לא עושים פשרות ועם התורה לא עושים ויתורים!

לפרטים:

03-9091313

בחור יקר בא והצטרף לישיבת "קרבונו"

באוירה חמה ואוהבת - מתחם חדש ומפואר!

לפנינו רבנו

שליחת טור אישי שלנו מייל karvenu1@gmail.com

ישועה בפח הזבל

חיים באמונה

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

והצ'קים שהיו בכספת והועברו לשקית, והיא נעלמה. צערם של בני הזוג גבר, והם התקשרו אליי - מה עושים? ושוב הרגעתי אותם שהקב"ה משלם, ולא ידאגו ויבטחו רק בו. הצעתי להם שיסעו לקבר החזון איש ויצעקו אל ה' בצר להם והוא יושיעם, וכך היה. תוך כדי שהם בקבר החזון איש, מתברר שיהודי עשיר שהיה בחתונה שכח שם את התפילין שלו. התפילין שלו שוות 750 אלף ש"ח, היות שהן היו שייכות לגדול בישראל והוא קנה אותן. הוא רץ לאולם, ומתברר שכפי הנראה נזרקו לפח בטעות. הוא רץ לאולם וחפש בפח ה"צפרדע" שם, והוא מצא גם את התפילין וגם את השקית עם הכסף שאבדה. במקום לצום הוא נתן צדקה והחזיר את הכסף לחתן ולכלה, ושילם להם את כל הסכום שהיה חסר לחתונתם.

אמונה זה לא סתם לצעוק אני מאמין - זה חשוב, אבל כדי לקבל שפע צריך לחיות אמונה שאין עוד מלבדו. איך עושים זאת, ואיך מקבלים את השפע בסיפור המרגש, המטלטל והמחזק שלפנינו. לפני תקופה פנו אליי חתן וכלה, החתן יתום מאב ואם שנפגעו בפיגוע לפני כמה שנים, והכלה יתומה מאב, ולאימה אין יכולת כלכלית, שאעזור להם בחתונה למצוא נדיבי עם לעזרתם. השתדלתי והצלחנו בסייעתא דשמיא למצוא להם חלק מההוצאות, אך בערב החתונה מתברר שעדיין חסר מימון לחתונה, לצילום, לתזמורת ולדירה לשכירות. אמרתי להם "השלך על יי' יהבך והוא יכלךך". חזקתי אותם באמונה, וברוך ה' נרגעו ויצאו לחתונתם חסרי כול... בסוף החתונה מתברר שמישהו כפי הנראה גנב את כל הכספים

ושמואל בקוראי שחו פניני הפרשה

הרה"ג שמואל זר שליט"א

"נִשָּׂא אֶת־רֵאשׁ בְּנֵי נָרְשׁוֹן נָם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם:"

ראיתי נפלא, נשא הוא לשון נישואין, פרשת נשא באה לאחר חג מתן תורה, בחג בו עם ישראל התחתן עם התורה. אדם שנכנס לאולם שמחות, את הכלה לא ניתן לפספס, הכלה לבושה בשמלת לבנה יפה ובולטת יותר מכל הנשים, אולם אם אדם יחפש את החתן מאוד יתקשה למצוא, כולם לבושים עם חליפות יפות ומעונבים, כולם שמחים וצוהלים, אם כן כיצד ניתן להבחין מי החתן? לאחר שנגמרת החתונה, החתן הולך לכלה ולוקח אותה לכיוון הרכב, והם נוסעים יחד הביתה.

מיהו החתן? זה האדם שלוקח את הכלה הביתה!

על מי ניתן לומר שהתחתן עם התורה? על אדם שלוקח את התורה איתו יחד לביתו, לחיי היום יום, נוהג על פי ההלכה, קובע את ביתו על אדני התורה והיראה, הולך באופן קבוע לשיעורי תורה, וכל דיבורו אמונה. ובהמשך הפרשה מופיעים הפסוקים שבהם הכהנים מברכים את עם ישראל, ואם נתבונן נמצא:

1. יברכך ה'

2. וישמרך

3. יאר ה' פניו אליך

4. ויחנך

5. ישא ה' פניו אליך

6. וישם לך שלום

7. וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

בדיוק שבע ברכות, כנגד שבע הברכות בהם מתברכים החתן והכלה. הקב"ה מברך את עם ישראל שזכו להתחתן עם התורה, בזמן שהם לוקחים את התורה לביתם לחיי היום יום, ולא משאירים את התורה רק בבתי כנסיות ובתי מדרשות, ובזמן שיוצאים משם לביתם כבר אינם מתנהגים בדרך התורה והמצוות. ואפשר לומר נפלא בס"ד, לפי זה מתורצת השאלה שהבאנו באריכות (על חג מתן תורה עיין שם) בעניין חג השבועות, מדוע אין בו ימי חול המועד כבשאר הרגלים, ימי חול המועד הם שבעה ימים כנגד ימי שבע הברכות, אולם אדם שמתחתן עם התורה זוכה לברכות התורה כל השנה כולה ולא רק שבעה ימים.

ועוד יש להסביר נפלא בס"ד, עניין סוטה ונזיר המובאים בפרשה, אדם שהתחתן עם התורה, אולם זונח אותה ואינו לומד ועוסק בה, באה התורה לפני הקב"ה וטוענת: ריבונו של עולם בנך התחתן איתי אולם אינו עוסק בי, והולך מתעסק בהבלי העולם. אפשר לומר שהקב"ה נוהג באדם כדן סוטה רח"ל, ושולח לו כל מיני ייסורים ועונשים בכדי שיחזור בתשובה.

וכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, כלומר אם רואה אדם שמגיעים עליו ייסורים, מיד יזיר עצמו מן הבלי העולם ויעשה גדרים וסייגים לברוח מן העבירות ותאוות העולם, ועל ידי כך ידבק בתורה ובמצוות ויזכה לברכות שזוכה הסוטה בזמן שהתברר שלא חטאה, כיון שעל ידי התשובה והתרחקות מן העבירה ועל ידי עסק התורה זוכה האדם שנמחלים עוונותיו וממילא זוכה הוא לכל הברכות הכתובות בתורה.

כמה מדברים?

ביתנו החדש

הרה"נ אבנר קאונס שליט"א

כמה לדבר? האמת, שאין לזה קצבה ברורה. מכל מקום, אמרנו בכמה הזדמנויות שצריך לדבר כל יום שעה ביחד. שאל אותי בעל אחד: כשאתה אומר שעה, זה במצטבר? ... זו שאלה קלאסית של גבר. אם רוצים באמת שהשיחה תיקרא שיחה, אז צריך לדבר שעה ברצף. הרבה זוגות, ובעיקר הבעלים, טוענים שזה קשה. שעה שלמה זה כמעט בלתי אפשרי. ואני אומר להם שזה בהחלט אפשרי. ראשית, עלינו להיות מרוכזים אחד בשני ולא לתת לדברים אחרים להסיח את דעתנו. הילדים צריכים כבר לישון, והדבר הכי חשוב, לכבות את המכשירים הסלולריים! אי אפשר לנהל שיחה קולחת כאשר המכשירים האלה עובדים. בדורנו הפכנו להיות עבדים של 100 גרם. הוא רק מצלצל, ואנו רצים אליו, הוא שורק, ואנו מסמסים. הכרתי בני זוג שישבו בסלון כל אחד עם הסלולרי שלו ושלחו הודעות בווטסאפ אחד לשני... לאן הגענו? לכן, כשמשוחחים, הכל מנותק, אפילו לא על שקט. נאמץ את הסיסמא: בואו נתנתק מההייטק. שנית, אנו צריכים להיות נינוחים בשעת השיחה. לא כועסים ולא לחוצים. צריך גם להשתדל להוריד את רמת הביקורת ולדבר דברים משותפים. אפשר לשוחח על תכניות עתידיות כגון קניית דירה, חופשות, זיווגים לילדים, או סתם על הא ועל דא. כמובן ששיחות משותפות על חינוך הילדים, נושא שבוער כל כך בימינו, יכולות למלא את השעה הזו. ואם נגמרו נושאי השיחה, אז אפשר לשמוע בבית ביחד הרצאה או דרשה בנושאי הבית וחיוזק הקשרים במשפחה, לעצור באמצע ולדון על מה שנאמר. בשנה הראשונה צריכים בני הזוג להשתדל להתאחד. לכן, אין את המגבלה - 'אל תרבה שיחה עם האשה'. והדבר הנפוץ יותר הוא אשה עצובה. מיד כשהיא רואה את בעלה היא נהיית עצובה, ואם זה לא מהבעל, אז מהילדים, לא מהם אז מהשכנים... אם כן מה הפתרון? ממשיך הרב ואומר: 'כיצד משמחה? ... בריבוי שיחה וריצוי'. מכאן למדנו שריבוי שיחה במקרים הללו, לא רק שאינה עבירה, אלא היא מצוה. מה גם שהשיחה עוסקת בענייני הזוגיות וחינוך הילדים, ואין צורך גדול מזה, כי חיזוק הבית הוא מצוה ממדרגה ראשונה

דיני הפסק בסעודה

הלכה למעשה

הראשון ר"נ יצחק יוסף שליט"א

א. היושב בסעודה, לכתחלה יזהר שלא לעקור מסעודתו ללכת לחדר אחר, עד שיברך ברכת המזון, אפילו אם הניח מקצת חברים על השלחן, ואפילו אם דעתו לחזור למקום סעודתו ולסיים סעודתו ולברך ברכת המזון, שאם יעקור ממקומו, יש לחוש שישכח לברך ברכת המזון. ואפילו הולך לאכול במקום אחר, לכתחלה אין לו לעקור ממקום שהתחיל לאכול שם. ואפילו אם בשעה שבירך המוציא היה בדעתו להמשיך אכילתו גם במקום אחר, גם בזה לכתחלה אין ראוי לעקור ממקומו. [מלבד בהולכי דרכים]. ואם בכל זאת יש לו הכרח לעקור ממקומו, ורוצה לברך ברכת המזון קודם שיעקור ממקומו, ואחר כך חוזר לסעוד בברכה, רשאי לעשות כן. ולא חשיב כגורם לברכה שאינה צריכה. [מאחר שאסור לו לצאת ממקומו, שמא ישכח מלברך]. אבל אם עקר ממקומו ולא בירך ברכת המזון, וכשחזר לחדר רוצה לברך ברכת המזון ושוב לברך המוציא, אין לו לעשות כן, משום דגורם לברכה שאינה צריכה. אלא ימשיך באכילתו על סמך הברכה שבירך בתחלת אכילתו. וכל זה אפילו באופן שהיה אוכל לבדו, ולא הניח אחרים על השלחן. וכל שכן אם הניח אחרים על שולחנו, ועוקר ממקומו וחוזר למקום אכילתו, שאין לו לברך ברכת המזון ושוב ברכת המוציא, אלא ימשיך באכילתו.

ב. מותר לעקור ממקומו באמצע הסעודה וליך למטבח כדי להביא עוד מנה לאכול, וכדומה. וכן הנוהגים להקל לעקור ממקום הסעודה בין הקידוש לסעודה להביא איזה דבר מהמטבח, וכדומה, יש להם על מה שיסמוכו. וכן היושב בסוכה ופוסק באמצע סעודתו להביא איזה דבר מהבית, אין זה חשיב הפסק. ומותר לעשות כן אף לכתחלה.

ג. כל מה שאמרנו שלכתחלה אין לעקור ממקום אכילתו קודם שיברך ברכת המזון, הוא דוקא בהולך לדבר הרשות, אבל לצורך מצוה, אפילו אם אינה מצוה עוברת [שיוכל לעשותה אחר כך], וכל שכן לצורך לוית המת, או לבית הכנסת להתפלל בצבור [ואין לו מנין אחר], וכיוצא, מותר לו לכתחלה לילך למקום אחר לעשות המצוה, ולברך ברכת המזון כשיחזור למקומו. ואפילו לא הניח מקצת חברים על השלחן, שאין להניח מצוה עוברת מחשש שמא ישכח מלברך ברכת המזון.

לכבוד הרב מוצפי שליט"א היכן בתפילה אפשר ורצוי להוריד תפילין רש"י ולהניח רבנו תם? בחזרת הש"צ? בתחנון? לדוד? אבינו? לפני חצי קדיש? בתוכו? בסופו?

שאל את הרב

הרה"נ בן ציון מוצפי שליט"א

לכתחילה ומצוה מן המובחר יחלוץ התפילים של רש"י בסיום התפלה, אך מי שממהר לעבודתו יחליפם אחרי קדיש תתקבל, ואם גם זה אי אפשר יחלוץ באשרי יושבי ביתך.

לחצונית חינם
03-9091313

תמיד רצית להיות בקי בהלכה?

ספר מלאכת יוסף - ישדרג לכם את שולחן חשבתו

המוסר שמאחרי המילים: ישבע כסף

אמר החכם באדם "אוהב כסף לא ישבע כסף", כלומר לא משנה כמה אדם ירוויח אין זה מספיק לו!

מספרים על חוטב עצים אחד שסחב המון עצים בשיא הקיץ. ממש רגע לפני שהתעלף מרוב מאמץ הוא נשען על עץ, ולפתע ראה איזו דמות שמימית ניצבת מולו.

"הקב"ה שלח אותי אליך כי ראה שאתה מאוד סובל ורצה לצ'פר אותך. תוכל לבקש כל מה שתרצה ומיד יענו למשאלתך!"

שתי סטירות נתן לעצמו חוטב העצים המסכן... "אני חולם!"

"אתה לא חולם, קדימה, אני צריך לזוז. מה בקשתך?" עצם את עיניו וביקש בכוונה עצומה "ה' הטוב, תעשה שכל מה שאני אגע בו מעתה יהפוך לזהב!"

החוטב פקח את עיניו וראה את המלאך מתפקע מצחוק.

"אין בעיה", אמר המלאך בגיחוך.
וכך היה. חוטב העצים נגע בערמת העצים שסחב והיא נהפכה לזהב! פצח בריקודים סוערים על כל הטוב שנתן לו ה', וכשהתעייף רצה לשתות מים. אך אוי... המים הפכו לזהב! רצה לאכול את הסנדוויץ' שאשתו הכינה לו בבוקר, אך אוי... הוא הפך לזהב.

עמד באמצע היער וצעק "ה' אני צמא! ה' אני רעב!"
ועל זה נאמר שמי ש"אוהב כסף" מכל מקום לא יאכל כסף וממילא לא "ישבע כסף".

**אז איך אדם ידע מה מטרת ה' בכך שנתן לו רכוש גדול?
הדרך היא להתבונן האם הרכוש לא מפריע לו בעבודת ה' שלו.
כלומר כשאין הכסף משפיע לא על התפילה ולא על הלימוד ובטח לא על המצוות שבין אדם לחברו.**

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

שאלה: האם מותר לתת שם לתינוק ביום הברית ולקרוא לו בכינוי?

תשובה: כתבו המקובלים כי שמו של האדם ואותיות שמו הם צינורות השפע לנשמתו של האדם, בסוד הפסוק "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה - הוא שמו. לפיכך כתב בספר בניהו בן יהוידע שיש עניין שלא לקרוא לילד בשם כינוי המקצר או המשנה את השם המלא. אמנם גם לדברי המקובלים, שם כינוי שהוא תוספת לשם המלא, כגון אם קוראים ליצחק - יצחקי, לאהרון - אהרונ, וכדו' אין בכך בעיה הואיל ואין בכך קיצור או בלבול אותיות שמו. כמו כן חשוב לציון, שאין איסור בקריאה בשם כינוי, אלא עניין ומעלה על פי דברי המקובלים, וודאי שמותר לקרוא בשם כינוי, אלא שראוי להקפיד לקרוא לילד גם בשמו המלא, לפחות פעם בפעמים ביום.

מתוך שו"ת אליבא דהלכתא ד"ח

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: בכיסויי החלות בשבת האם מותר לכסותן בזמן הקידוש בעלוני דברי תורה שמחלקים בבית הכנסת. והאם מותר לכסות פניו לשמור עיניו ממראות אסורות על ידי ספר קודש?

תשובה: במקום שאין לו במה לכסות החלות בקידוש ויש טרחה ללכת להביא דבר אחר לכסות הלחמניות או הלחמים מותר לכסותם בעלוני דברי תורה המצויים. ומותר לכסות פניו בספר קודש במקום שרוצה לשמור עיניו ממראות אסורות.

שאלה: מדוע במצות לחם משנה בשבת צריך שיהיה הלחם משנה שלם הרי המן היה פתיתים ולא שלם?

תשובה: משום כבוד שבת צריך שיהיה לחם משנה שלם וגם המן אף שהיה פתיתים אבל כך יצירתו מתחילה לפתיתים ונחשב כל פתית לשלם ולא שהיה גדול ונחלק לפתיתים.

תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

יכולה להגיד שברוך השם יש שיפור גדול מאוד. לשמחתנו הוא התחיל לאכול כמו שצריך, הפסיק לעשן כמעט לגמרי והתחיל לצאת מהבית. ממש יכלנו להרגיש שהוא השתחרר מעול כבד שרביץ עליו וככל אותו בשנה האחרונה

בני בגיל ההתבגרות עבר משבר קשה, סבל מאוד מדיכאונות וחרדות, לא יצא מהבית והרבה לעשן. בהמלצת הרב עשינו 4 פדיונות נפש. כעבור מספר ימים התייעצתי עם הרב האם השינוי מופיע מיד? כי לא ראינו שינוי. הרב אמר שנמתין עוד ונראה מה קורה. כעת עבר חודש ואני